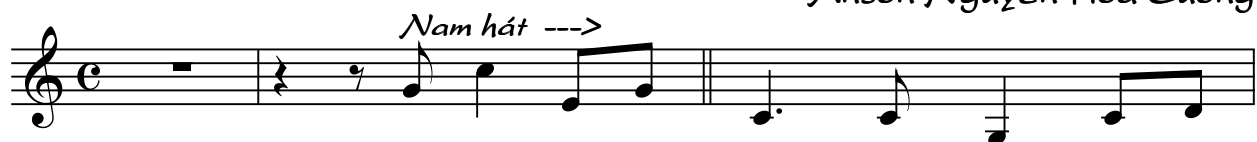
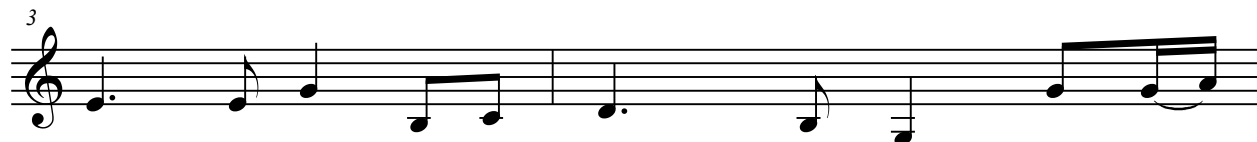

Về Chốn Xưa

Anson Nguyễn Hoa Cường

Lâu mới về thăm làng, bao hàng cây xanh

lá, trai gái đùa ven sông, trên đồng muôn cánh

chim. Sang kia nhà ven đồi, Mẹ vui bên bếp

núc, hoa cúc mọc quanh sân, trăng cài trên lối đi.

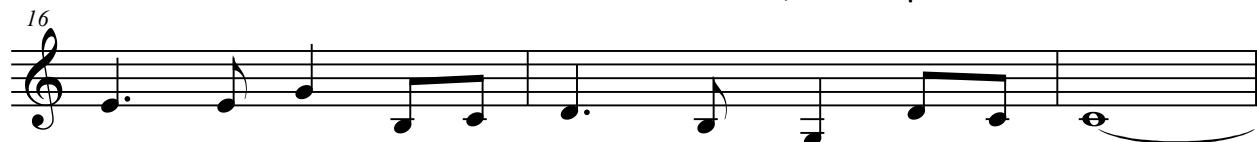
Trong quán nhỏ bên đường, đôi tình xuân mới

chớm, anh nhớ tuổi thơ sinh, với đây bao ý

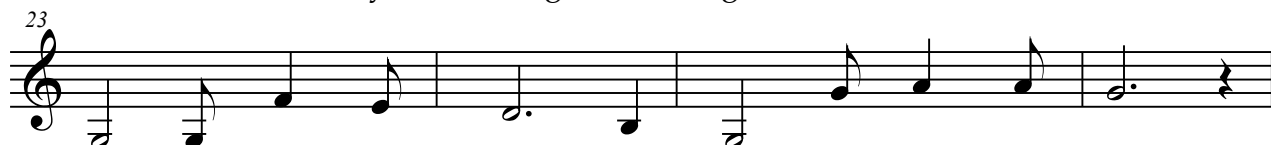
thơ. Như hôm lần mưa nhiều, hạt rơi trên mi

mắt, anh vuốt nhẹ vai em: "Thương hoài mãi nghe em".

Đây, giáo đường đi lễ năm nao, áo

dài màu trắng trinh nguyên, yêu người con Chúa Chúa ơi.

Đây, mái đình cong vút trong sương, tên

người còn mãi vẫn vương, trên cành liễu rủ thơ ngây.

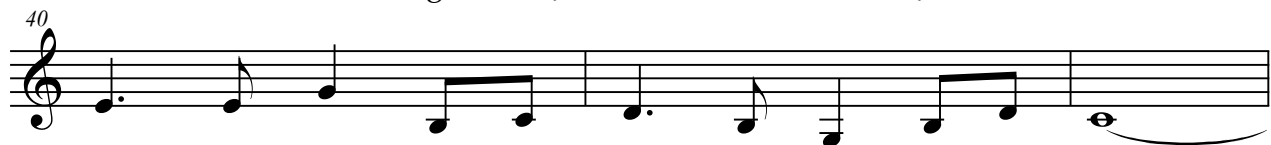
Em nhớ cùng em về, thăm tường vôi mái

lá, thăm ngõ cụt không tên, đêm về ta có

đôi. Như cung nhạc anh đàn, dạo theo câu em

hát, phiên khúc nhạc tình quê, cho người về chốn xưa.

Ta hát bài tình ca... cho người... thôi viễn du./.